

РЕШЕНИЕ

№ 3606

гр. София, 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **2224** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор и по касационна жалба на УД „ИНВЕСТ ФОНД МЕНИДЖМЪНТ“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 331 от 19.01.2023 г., постановено по НАХД № 7040/2022 г. на СРС, с което е изменено наказателно постановление /НП/ №Р-06-927/22.11.2021 г. на заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 273, ал. 5, т. 1 пр. 1 от Закон за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране /ЗДКИСДПКИ/ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 153, ал. 1 от Наредба № 44/20.10.2011 г. за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми, управляващите дружества, националните инвестиционни фондове и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, вр. чл. 90, ал. 10 от ЗДКИСДПКИ, като е определена имуществена санкция в размер на 1 000 лв.

В касационната жалба, подадена от Комисията за финансов надзор, е посочено, че оспореното решение е неправилно в частта, в която е изменен размера на имуществена санкция, с оглед обстоятелството, че спрямо дружеството има шест

влезли в сила наказателни постановления, които неоснователно не са взети предвид. Моли се решението на СРС да бъде отменено в частта, с която е изменено НП и е намалена наложената с него имуществена санкция, като бъде потвърдено изцяло издаденото наказателно постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В касационната жалба, подадена от УД „ИНВЕСТ ФОНД МЕНИДЖМЪНТ“ АД, са развити съображения, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон, при съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба, подадена от Комисията за финансов надзор.

Административен съд София-град (АССГ), VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационните жалби са процесуално допустими, като подадени в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледани по същество, жалбите са неоснователни.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установено, че при извършена от КФН проверка на отчета за капиталова адекватност и ликвидност /ОКАЛ/ на УД „ИНВЕСТ ФОНД МЕНИДЖМЪНТ“ АД към 30.07.2021 г. е установено, че дружеството не отговаря на изискванията за ликвидност, доколкото отношението на минималните ликвидни средства към текущите задължения с падеж до 3 месеца е 10, 94 % при минимално изискуеми 100 %. Констатирано било, че към 30.07.2021 г. дружеството разполагало с парични средства по безсрочни влогове в банка в размер на 7 540 лв. и отчитало задължения с падеж до 3 месеца в размер на 68 894 лв., в това число задължения към доставчици в размер на 41 489 лв., задължения, свързани с възнаграждения в размер на 3 223 лв., задължения към осигурителни предприятия в размер на 24 182 лв. От служители на КФН бил съставен АУАН за нарушение на разпоредбата на чл. 153, ал. 1 от Наредба № 44 във връзка с чл. 90, ал. 10 от ЗДКИСДПКИ, тъй като е прието, че към 30.07.2021 г. минималните ликвидни средства на управляващото дружество, включващи парични средства на каса и по безсрочни влогове в банка, са в размер, който е по-малък от размера на текущите му задължения с падеж до 3 месеца. Въз основа на акта било издадено обжалваното НП, с което на дружеството, на основание чл. 273, ал. 5, т. 1 от ЗДКИСДПКИ, била наложена "имуществена санкция" в размер на 1500 лева.

Районният съд е кредитирал приложените по преписката доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, както и показанията на разпитания свидетел – В. А.. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Районният съд е достигнал до извод за наличието на нарушение по чл. 153, ал. 1 от Наредба № 44/20.10.2011 г. за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми, управляващите дружества, националните инвестиционни фондове и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове вр. чл. 90, ал. 10 от ЗДКИСДПКИ, но е взел предвид последващите действия на дружеството по привеждане на финансовото си състояние в законоустановените параметри, поради което е намалил размера на

имуществената санкция. В мотивите на обжалваното решение е даден отговор на възраженията, с които се поддържа, че не се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 153, ал. 1 от Наредба № 44 управляващото дружество е задължено по всяко време да поддържа минимални ликвидни средства, включващи парични средства на каса, по безсрочни и срочни влогове в банка, която не е в производство по несъстоятелност, държавни ценни книжа и ипотечни и общински облигации, които имат пазарна цена, в размер не по-малък от размера на текущите си задължения с падеж до 3 месеца. Разпоредбата на чл. 90, ал. 10 от ЗДКИСДПКИ сочи, че управляващото дружество е длъжно да отговаря на капиталови изисквания и да поддържа минимални ликвидни средства, определени с наредба.

Съдът правилно е приел, че от посоченото в отчета за финансовото състояние към 30.07.2021 г. дружеството разполагало с парични средства по безсрочни влогове в банка в размер на 7 540 лв. и отчитало задължения с падеж до 3 месеца в размер на 68 894 лв., в това число задължения към доставчици в размер на 41 489 лв., задължения, свързани с възнаграждения в размер на 3 223 лв., задължения към осигурителни предприятия в размер на 24 182 лв. Извел е, че минималните ликвидни средства на УД към 30.07.2021 г. са с по-малък размер от текущите задължения на дружеството с падеж до три месеца, като правилно е заключил, че към посочената дата - 30.07.2021 г., дружеството е извършило нарушение на чл. 153, ал. 1 от Наредба № 44 във вр. с чл. 90, ал. 10 от ЗДКИСДПКИ.

Едно от възраженията на УД „ИНВЕСТ ФОНД МЕНИДЖМЪНТ“ АД е, че административният орган е наложил административно наказание без да приложи разпоредбата на чл.92, ал.3 от ЗДКИСДПКИ, която препраща към процедура по налагане на ПАМ. Касае се за две разнородни по своята същност и цели форми на административна принуда. Именно затова за налагането на административно наказание законодателят е създал специалното производство по чл. 36 и сл. от ЗАНН, а за ПАМ - вид, компетентен орган, начин на налагане и на изпълнение, изрично е препратил към съответния закон - чл. 23 от ЗАНН. Органът и предпоставките, при наличието на които може да бъде наложена принудителна административна мярка по повод обществени отношения, свързани с колективните инвестиционни схеми и управляващите дружества са изрично разписани в чл. 264 и сл. от ЗДКИСДПКИ, към която препраща чл.92, ал.3 от същия закон. Административнонаказателната отговорност на дружеството за конкретното нарушение е реализирана независимо от процедурата по чл. 92, ал. 3 от ЗДКИСДПКИ и не може да бъде обвързана с нея. Налице е отделно административно производство, което няма обвързващ по своята сила характер с изпълнението на задължения, свързани с даването на указания от страна на КФН при констатирани непълноти и други несъответствия с изискванията на закона и определянето на срок, в който управляващото дружество е длъжно да ги отстрани, които е вменено на административния орган в производството по налагане на ПАМ. В този смисъл се явява несъответстващо на закона изтъкнатото от касатора възражение, което смесва двете форми на административна принуда, респ. правните способности за тяхното налагане и изпълнение.

Несъстоятелно е твърдението на дружеството, че въззивният съд не е разгледал и обсъдил всички събрани доказателства, в частност писмо изх. №РГ-08-25-42/01.03.2022 г., с което КФН е уведомило УД, че няма да предприема

действия по отнемане на лиценза на дружеството предвид обстоятелството, че е стабилизирало ликвидността си. Въззивният съд е приел това писмо като част от доказателствената съвкупност. Липсата на изричното му цитиране в мотивите на въззивния съд не може да се приеме за порок на решението, тъй като същото е било отчетено от съда.

Нарушението касае изискванията за капиталовата адекватност и ликвидността на УД и по-точно - неспазване на едно от основните изисквания, гарантиращи ликвидността. Нарушената правна норма въвежда изискване установеното в чл. 153, ал. 1 от Наредбата съотношение да бъде поддържано по всяко време, във всеки един момент. Като е нарушило това изискване към 30.07.2021 г., дружеството е създадо опасност за финансовата си стабилност. Следователно се касае за нарушение с висока обществена опасност, което е засегнало значими обществени отношения. В тази връзка правилно е прието, че нарушението не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с другите нарушения от същия вид, респективно не може на намери приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Не са основателни и възраженията на КФН, че СРС неправилно е изменил размера на санкцията. Размерът на имуществената санкция е бил преценен с оглед конкретиката на извършеното от управляващото дружество нарушение, както и с оглед неговото последващо поведение, с които мотиви на СРС настоящия касационен състав се солидаризира. Поради това съдът намира, че размерът на наложената санкция правилно е изменен от въззивния съд в размер на минимално установения и напълно отговаря на целите на наказанието, съобразно чл. 12 от ЗАНН.

Предвид гореизложеното, касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 от НПК за неговата отмяна.

При този изход на спора разноски не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 331 от 19.01.2023 г., постановено по НАХД № 7040/2022 г. на СРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.